

OV KSČM DOMAŽLICE

Ekonomická válka ve Venezuele pokračuje

Arturo Rosales, (HaNo, 28. 8. 2014)

Všechny »příběhy«, zveřejněné v anglofonních buržoazních sdělovacích prostředcích o nedostatku jídla a dalších problémech ve Venezuele jsou zcela mimo mísu. Ale praktikují to s cílem diskreditovat vládu Nicoláse Madura coby neobratnou a neschopnou, protože je »socialistická«...

Buržoazní média, kontrolovaná světovou kapitalistickou třídou, by např. nikdy nevelebila Venezuelu za dobrou práci na vymýcení chudoby pod socialistickým praporem či za péči o své obyvatele a za jejich vzdělávání. Kdyby to udělala, musel bych projednou zpochybnit, co vláda dělá, a podívat se na její politiku pod mikroskopem.

Abychom dali představu, jak tato média mluví a píše o Venezuele, musíme se podívat na studii Západoanglické univerzity o tom, jak se BBC věnuje Venezuele v letech 1998-2008. Shrnuje to celé tento odstavec: **Badatelé prošli 304 zpráv BBC vydaných v letech 1998-2008 a zjistili, že pouhé tři z oněch článků zmínily něco z pozitivní politiky Chávezovy vlády. BBC nedokázala sdělit odpovídajícím způsobem nic o demokratických iniciativách, lidskoprávní legislativě, potravinových programech, zdravotní péči nebo programech ke snižování chudoby. Misi Robinson, největšímu programu gramotnosti v dějinách lidstva, se dostalo jen okrajové zmínky.** Musíme říkat víc? A situace se od roku 2008 nijak významněji nezměnila. Negativní tisková, televizní a rozhlasová kampaň, posílená komentáři na společenských (»sociálních«) sítích, je dosud nevídaná v dějinách moderního mediálního komplexu.

Tudíž se nelze divit, že nedostatek toaletního papíru před pár měsíci a hromadění a pašování základních subvencovaných potravinových látek jsou nezřízeně nafukovány, jako kdyby tu hrozil hladomor. Je fakt, že 31 % obyvatelstva je obézních nebo má přinejmenším nadváhu; jsou tu linie mimo soukromé i státní obchody, neboť lidé mají u sebe peníze k nákupu spousty potravin... ne proto, jak se nás snaží přesvědčovat sdělovací prostředky, že by nebylo co nakoupit.

Počet obyvatel vzrostl z 22 milionů na letošních téměř 30 milionů za pár let, takže je sotva překvapující, že je třeba větší množství potravin, z domácí produkce i z dovozu. Ve skutečnosti Venezuela v těchto dnech dováží pouhých 30 % zkonsumovaných potravin (vyjma pšenice, která se tu nezasévá), což je nesmírné zlepšení oproti 65-70 %, dováženým před 20 roky. Jsou o tom ale šířena stále stejná lživá čísla a jeden by si myslel, že veškerá úrodná půda je tu ponechána ladem.

Ve skutečnosti vymýcení hladu ve Venezuele je tak úspěšné, že vloni Potravinová a zemědělská organizace OSN (FAO) ocenila Venezuelu zvláštní cenou za to, že je zemí, která udělala v tomto století pro odstranění hladu ze všech nejvíc. Místo toho média rozsáhle a posměšně psala o nedostatku toaletního papíru! Ani zmínky, že chudoba klesla asi o 19 % a naprostá bída na 5,5 % od vyblokování bossů ropného průmyslu v letech 2002-03, kdy chudoba dosahovala 55 % a absolutní bída 23 %.

Velká ubytovací mise

Po ničivých povodních koncem roku 2010 prezident Chávez zahájil Velkou obydlívací misi s cílem dát střechu nad hlavou lidem, kteří v potopě přišli o všechno. Mise míří na překonání nedostatku příbytků, což byla ve Venezuele zhouba nejméně jedno století. Cílem je vybudovat tři miliony obydlí do začátku roku 2019. Mise začala fungovat v dubnu 2011 a počátkem letošního srpna bylo předáno 600 000. rodinné obydlí, dost výstižně - v Chávezově domovském městě Sabaneta ve státě Barinas.

Domy jsou doslova »dány« rodinám, ty ale mají zakázáno je prodat pro zisk. Některé rodiny zaplatí za svůj domov velmi málo, a některé, jež se nechtějí odstěhovat ze svých společenství, budou zapojeny do mise Barrio Nuevo Barrio Tricolor, renovující příbytky. V této misi pracují komunity společně a podílejí se na

vylepšování svých domů a postředí spolu s profesionály a postupně tak čistí oblasti slumů kolem měst a osad. Materiál bezplatně poskytuje ministerstvo bydlení a prostředí.

Další sociální mise

Celkem tu je 35 sociálních misí, od vzdělání po zdravotnictví; od bydlení po chov zvířat; od výsatby stromů po péči o samotné matky; od léčení ze závislosti na alkoholu a drogách po přípravu mládeže k univerzitnímu studiu. Netřeba říkat, že je historicky vyloučeno na těchto misích vydělávat, ale soukromé domácí i zahraniční sdělovací prostředky se k nim chovají, jako kdyby je neviděly a dávají tak důvěryhodnost mediální kampani proti Venezuele coby jakési sortě selhavšího státu.

Pokud jde o vyšší vzdělání, od roku 1999 bylo otevřeno 32 nových univerzit a studentská populace se rozrostla z nějakých 600 000 privilegovaných dětí střední třídy na víc než 2 700 000 studentů ze všech společenských vrstev. Vzdělání je ve Venezuele zdarma po celou cestu od předškolní výchovy až k postgraduálnímu vzdělávání - ledaže byste chtěli studovat na soukromé univerzitě.

Starobních penzí bylo v roce 1999, kdy Hugo Chávez nastoupil k moci, něco přes 300 000; teď jsou jich téměř 3 000 000 a všichni penzisté dostávají ekvivalent minimální mzdy, s každoročním navýšením v souladu s dělníky. Zdravotní péče je bezplatná, se 600 vybudovanými rehabilitačními středisky a 550 ucelenými diagnostickými klinikami, dostavěnými za pouhých pět let. Před příchodem Cháveze tu bylo kolem dvacítky lékařů na 100 000 obyvatel; teď je jich na stejný počet něco přes 80...!

Výše uvedené, to je jen pár příkladů toho, jak Venezuelu mění sociální politika financovaná příjmy z ropy za posledních 15 let po víc než 500 letech bezuzdného vykořisťování, od španělského záboru a odvádění ropných příjmů do USA a do truhel místních oligarchů v posledních 100 letech. Není se co divit, že zdejší druh vlády je nepopulární u novodobých podvodníků a »banksterů« - bankovních darebáků, kteří kontrolují globální ekonomiku.

Ekonomická válka

Po pokusu svrhnout prezidenta Cháveze - v letech 2002-03 - začala v listopadu 2012 sabotováním ropného průmyslu vážná ekonomická válka proti Venezuele, se spekulacemi, křečkováním, pašováním produktů do Kolumbie, s útokem na celistvost místní měny a následnými potížemi při obstarávání základních potravin za poctivé ceny.

Politická opozice a ti, kdo ji platí, jsou v tomhle ekonomickém útoku už dávno. Volby do Národního shromáždění jsou plánované až na prosinec 2015, takže je pravděpodobné, že spekulace a její nevlastní sestra, křečkování, budou pokračovat, s cílem obviňovat vládu z nedostatku základních subvencovaných produktů v regálech. Nicméně, když půjdete k pouličním prodavačům, vždycky najdete tyhle produkty za troj- až čtyřnásobek regulované ceny. Na vině je korupce v distribučním systému, který se vládě dosud nepodařilo ovládnout.

Dalšími prvky ekonomické války, které zasahují hlavně střední třídy, jsou absence nových aut v zemi, jež úplně »vymizela«, a téměř nepřekonatelné potíže v zakoupení mezinárodní letenky. Ceny letenek vzrostly 10-15násobně v místní měně i v dolarech. Například ze sousední Kolumbie můžete letět na výlet do Miami za 500 dolarů; když totéž zkusíte z Venezuely, přijde vás to na 3000 USD!

Jako obvykle je z těchto potíží obviněna vláda, když ve skutečnosti všichni výrobci aut a provozovatelé leteckých linek uzavřeli účinnou kartelovou dohodu o svých nabídkách, což vcelku ztrpčilo život středním třídám, jež si občas myslí, že by měly žít na úrovni USA a zbytek země by měl být uvězněn ve slumech...

Politická slepá ulička opozice

Počátkem srpna rezignoval generální tajemník opoziční koalice, The Democratic Unity Table (MUD), Guillermo Avelo, čímž vrhl opozici do chaosu. Důvody jeho rezignace nejsou zcela jasné, ale tvrdí se, že byl terčem útoků extrémně pravicových frakcí opozice, která nechce dialog s Madurem, ale chce ho svrhnout - čili chce další »demokratický« puč jako v roce 2002. Opozice je možná v chaosu, charakterizovaná vnitřními pútkami, ale je fakt, že bude stále mít plno voličů, které shromáždí neúnavná mediální kampaň proti vládě, jak se každý těší na příští celonárodní volby do Národního shromáždění koncem roku 2015.

Navzdory všem zahájeným a fungujícím sociálním misím musí Madurova vláda dostat pod kontrolu inflaci, spekulace a pašování, aby tak lidem zjednodušila život. Mějte na paměti, že média vždy obviní z negativních faktorů vládu, i když tyto problémy horlivě vyvolávají kohorty opozice, samy žijící v pohodlí a přepychu. Jedním řešením může být zcela radikalizovat ekonomiku a mohutně ji urychleně zespolečenštit, protože snaha o vytvoření demokratického socialismu se ukázala jako velice pomalá. Kapitalismus i nadále ovládá myšlení podnikatelské třídy a zavedené spravedlivé cenové mechanismy, platné pro pro **všechny** Venezuelce, jsou trvale sabotovány.

Další opatření, jež musí být přijata, jsou urychlení justičního systému, zatím bolestivě pomalého a vyvolávajícího dojem, že zločincům všechno projde. Beztrestnost postupně ovlivňuje bolívarskou revoluci, jakkoli zákony k potírání neduhů země existují, ale nejsou aplikovány dost razantně ani důsledně.

Na závěr - zatímco všechny výše uvedené problémy je nutno zvládat uvnitř, stále sílí útoky Ministerstva zahraničí USA na Venezuelu. Ministr zahraničí Kerry a jeho oblíbenci se s radostí pletou do venezuelských vnitřních záležitostí, ale zem se těší podpoře z Ruska, Číny i sousedních zemí v Americe, což činí obtížným Madurovu vládu ve větší míře jakkoli provokovat nebo podrývat.

To je cena, jakou země musí platit za zajištění nezávislosti mimo neoliberalní peklo, jaké sužuje Evropu a USA. Ale s největšími prokázanými zásobami ropy na světě, téměř 300 miliardami vytěžitelných barelů, pouhých pět dnů plavby od rafinerií na jihu USA, je nepochybné, že přijde letos nebo v příštím roce ekonomické nebo politické zmírnění tlaku, který snáší prezident Maduro a jeho řídicí tým.

Arturo ROSALES

Caracas, <http://axisoflogic.com>, 8. srpna 2014

Původní článek najdete na http://axisoflogic.com/artman/publish/Article_67239.shtml

Překlad Vladimír SEDLÁČEK